

НАДЕЖДА ЗАХАРИЕВА ПУЛОВЕРЪТ

chitanka.info

Студено ми е — каза ти. Замръзвам.
Стопли ме някак, моля те, отново...
И аз със чувство на вина побързах
да изплета най-топлия пуловер.
Не го приемай като вещь, която
за тялото ти е предназначена.
С ръце го плетох. Ала и с душата.
За твоята. Нали и е студено.
И ако можеш плетки да разчиташ,
пуловерът, ще видиш, е изпъстрен
със тежка дрямка, слепваща очите,
с изтръпнали от преумора пръсти.
И всяка бримка би те заглушила
с вика си, че едва ли има нещо,
което би се мерило по сила
на тоя свят със обичта човешка.
Дочуе ли вика, знам, непременно
душата ти студа ще надделее.
Не го ли чуе, значи тя към мен е
изстинала... И няма да я сгрея.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.